

Arrest

nr. 338 530 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER loco advocaat H. VAN WALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 25 oktober 2023 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 21 maart 2025 neemt de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adviseur van de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 24 maart 2025 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Bagadi-clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Mubarak in het district Qoryooley van de provincie Lower Shabelle.

Wanneer u in de achtste graad zat was u betrokken in een gevecht met een jongen met banden met Al Shabaab. U werd gearresteerd en de volgende dag vrijgelaten. Uw moeder besloot daarop dat u het huis niet meer mocht verlaten. Ze vreesde dat u vanwege uw karakter nog eens in de problemen zou komen met Al Shabaab. Van 2011 tot 2021 zat u opgesloten thuis.

In 2012 trouwde u met A(...) A(...) M(...). Jullie zijn zes maanden later gescheiden.

In 2018 ging uw broer ingenieursstudies aanvatten in Mogadishu. In 2021 kreeg hij problemen met Al Shabaab die hem trachtten te rekruteren. Hierop verdween hij. In 2023 belde hij uw moeder en zei haar dat ze zich geen zorgen moest maken over hem en dat hij op een veilige plaats was. Sindsdien hebben jullie geen contact meer gehad met hem.

In 2022 werd u een tweede keer door Al Shabaab gearresteerd. U werd aangesproken in de taal Mahatiri over uw kledij, waarop u antwoordde in het Mahatiri. Al Shabaab dacht hierdoor dat u niet van het dorp afkomstig was en arresteerde u. Na tussenkomst van de dorpsouderen werd u weer vrijgelaten.

In augustus 2023 leerde u een meisje kennen, N(...) genaamd. Jullie gingen enkele keren per week samen naar de markt. Diezelfde maand stelde ze een eerste keer voor om met een emir van Al Shabaab te trouwen. Hierop vermoedde u dat zij ook lid van Al Shabaab was. Telkens wanneer jullie elkaar zagen zei ze dat u moest trouwen met deze emir van Al Shabaab. Eind augustus zei ze dat u gebeld ging worden door deze man. Begin september belde hij en sprak hij over jullie toekomstige huwelijk. U weigerde echter. Hierop blokkeerde u zijn nummer. Vijf dagen later sprak u hierover met uw moeder en zij raadde u aan om uw gsm uit te zetten, wat u vervolgens ook deed. U zag dat hij u bleef bellen met andere telefoonnummers.

Op 13 oktober 2023 werd u door vier Al Shabaab-strijders gearresteerd. Zij eisten opnieuw dat u met de emir zou trouwen en wilden dat u met hen zou samenwerken. U werd drie dagen vastgehouden in de gevangenis van Al Shabaab, waarbij u 's avonds telkens naar een huis werd gebracht om de nacht door te brengen. Na drie dagen werd u vrijgelaten na tussenkomst van de dorpsouderen, die Al Shabaab beloofden u te zullen overtuigen om te trouwen en voor hen te komen werken.

Twee dagen na uw vrijlating bent u uit het dorp vertrokken. U verbleef eerst enkele dagen in het naburige dorp Bulo Sadiq bij een vriendin van uw moeder. Vervolgens werd u naar Elasha Biyaha gebracht door een mannelijk familielid, waar u enkele dagen verbleef bij een vriend van de familie. Vervolgens reisde u verder naar Mogadishu waar u op 23 oktober 2023 het vliegtuig naar Qatar en vervolgens naar België nam.

Op 26 oktober 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u drie medische attesten en enkele foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er zijn verschillende elementen in uw verklaringen die maken dat u geen geloofwaardig zicht biedt op uw recente herkomst en uw sociale en economische situatie in Somalië. Zo zou u afkomstig zijn uit een dorpje in het platteland van Zuid-Centraal-Somalië waar iedereen landbouwer en arm is (CGVS, p. 10). Uw vader is al van voor uw geboorte overleden (CGVS, p. 7). Uw moeder heeft een winkel in jullie huis (CGVS, p. 8). U legt echter maar weinig doorleefde verklaringen af over jullie levensomstandigheden tijdens de laatste periode van droogte die u aanhaalt, namelijk 2019 en 2020. Gevraagd te vertellen over de situatie in uw regio tijdens deze periode van droogte zegt u dat de mensen van hun voorraden aten, dat de rivier droog stond en dat de dieren stierven. Mensen konden nog wel water krijgen van de waterputten (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de impact van de droogte op uw eigen dagelijks leven zegt u louter dat er geen gewassen waren en dat uw oom die in Zuid-Afrika woonde geld opstuurde (CGVS, p. 25). Gewezen op de impact die een dergelijke droogte op het leven van mensen in een landbouwersregio moet hebben gehad en nogmaals aangespoord te vertellen over uw ervaringen tijdens deze periode herhaalt u dat er geen gewassen waren en voegt u uiteindelijk nog toe dat er geen groenten, fruit of melk op de markt was, en dat het heel warm was, waardoor u moe thuiskwam van de markt. U gaat dan op algemene wijze verder dat mensen rijst kookten zonder groenten (CGVS, p. 26). Gezien jullie enige bron van inkomsten de winkel van uw moeder was, wat toch onderhevig moet zijn geweest aan de economische achteruitgang van jullie regio tijdens de droogte, wordt u nogmaals aangespoord om te vertellen over de impact van deze periode op jullie eigen dagelijks leven maar u kan louter nog toevoegen dat uw zus diarree heeft gehad, waarna u begint over uw broer die voor uw geboorte zou zijn overleden (CGVS, p. 26). Nogmaals aangespoord te vertellen over de impact van deze droogte op uw eigen leven voegt u dan nog toe dat ook u diarree heeft gekregen en herhaalt u dat jullie droge rijst aten (CGVS, p. 26). U wordt dan nog verschillende keren aangespoord om vrijuit te vertellen over jullie leven en financiële situatie tijdens de droogte maar u blijft aan de oppervlakte en pas wanneer expliciet gevraagd wordt naar het werk van uw moeder – jullie enige bron van inkomsten – zegt u dat dit werk wegviel omdat er geen klanten waren (CGVS, p. 26). Dat u dit op geen enkel eerder moment spontaan aanhaalt is uiterst vreemd. U zegt op een gegeven moment ook dat de waterputten droog stonden terwijl u eerder net verklaarde dat de mensen wel nog water konden verkrijgen in de waterputten (CGVS, p. 25 en 26). U geeft uiteindelijk ook aan te willen vertellen over andere zaken zoals gevechten en moskeeën (CGVS, p. 26).

U wordt uitgebreid bevraagd over uw situatie en uw ervaringen tijdens deze, door u aangehaalde, periode van droogte maar beperkt zich telkens tot korte en oppervlakkige antwoorden die er geenszins van kunnen overtuigen dat u daadwerkelijk deze droogte zou hebben meegemaakt als dochter van een winkelierster in een landbouwersdorpje. Het is ook vreemd dat u 2019-2020 aangeeft als laatste periode van droogte voor uw vertrek en de droogte van 2022 niet aanhaalt. Uit informatie blijkt nochtans dat Lower Sabelle een van de zwaarst getroffen regio's was in 2022. Deze vaststellingen doen twijfelen aan uw verblijf in deze regio de laatste jaren voor uw vertrek.

Het is voorts opmerkelijk te noemen dat u, gegeven de door u geschetste situatie in Mubarak, de financiële middelen had om Somalië te verlaten met het vliegtuig en een dag later, na een tussenstop in Qatar, reeds in België aan te komen. U verklaarde op de DVZ louter niet te weten hoeveel de reis heeft gekost, wat toch opvallend is, gezien het voor iemand uit een Somalisch dorpje als het uwe, waar iedereen een arme landbouwer is, toch geen eenvoudige zaak moet zijn geweest om met het vliegtuig op één dag in België te geraken (verklaring DVZ, vraag 32). Uit informatie over migratieroutes uit Oost-Afrika (zie administratief dossier) blijkt dit ook geenszins de gangbare manier om in Europa te geraken.

U verklaart dat uw moeder haar stuk grond verkocht om de reis te betalen (CGVS, p. 14). Dat uw moeder plots haar eigen grond had – twee stukken zo blijkt later (CGVS, p. 15) – is opmerkelijk daar u eerder tot twee keer toe verklaarde dat de winkel van uw moeder jullie enige bron van inkomsten was (CGVS, p. 9). Gevraagd wat er met de grond gebeurde voordat uw moeder deze verkocht zegt u dat uw moeder deze verhuurde aan mensen die er maïs op verbouwden (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw eerdere stelling slechts inkomsten te hebben uit de winkel van uw moeder zegt u dan dat de opbrengst van deze huur integraal naar jullie ooms ging omdat zij armer waren, wat nog maar weinig kan overtuigen, zeker gezien u immers verklaarde dat vanwege de droogte de inkomsten van de winkel wegvielen (CGVS, p. 15).

U verklaart verder dat het enige overgebleven mannelijk lid van uw kerngezin, uw broer A(...) W(...) S(...) A(...), door Al Shabaab bedreigd werd en vervolgens verdwenen is (CGVS, p. 6). Hij trok in 2018 naar Mogadishu ("Hamar") om ingenieurswetenschappen te studeren maar kreeg problemen met Al Shabaab, waarna hij verdween. Echter dient vooreerst gewezen te worden op uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waar u verklaarde dat uw broer A(...) W(...) bij uw moeder in het dorp woont (verklaring DVZ, vraag 18). Dat u op het CGVS dan plots verklaart dat uw broer verdwenen is vanwege problemen met Al Shabaab is zeer opmerkelijk. U wordt gevraagd naar een uitleg voor deze vaststelling maar u antwoordt louter enkele keren naast de vraag (CGVS, p. 9). Dit maakt dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan deze nieuwe bewering aangaande uw broer.

Bovendien zijn uw verklaringen over deze problemen van uw broer met Al Shabaab uitermate vaag. Gevraagd waarom uw broer bedreigd werd door Al Shabaab antwoordt u met de algemene stelling dat Al Shabaab vaak jongeren aanspreekt om hen te rekruteren (CGVS, p. 6). Aangezien u hiermee nog steeds geen enkele informatie over de situatie van uw broer geeft wordt u gevraagd concreet te vertellen wat er met uw broer gebeurd is maar u geeft opnieuw geen enkele informatie en zegt louter dat hij in Mogadishu was en in 2021 verdwenen is. U voegt dan plots toe dat hij wel nog eens gebeld heeft om te zeggen dat hij veilig was en dat jullie gerust mochten zijn (CGVS, p. 6). Dat u niets concreets weet te vertellen over de verdwijning van uw broer maakt dat dit maar weinig geloofwaardig overkomt.

Dat u daarenboven aanvankelijk aangeeft dat u niet weet of uw broer nog in Mogadishu woont of het land verlaten heeft maar later plots zegt dat jullie contact hebben gehad roept louter nog meer vragen op. Over dit contact met uw broer bent u bovendien al even vaag. Gevraagd te vertellen wat hij allemaal zei tijdens dit gesprek, dat in 2023 zou hebben plaatsgevonden, zegt u dat hij vroeg naar de situatie van uw moeder en verder enkel zou hebben gezegd dat jullie zich geen zorgen moesten maken en dat hij op een veilige plaats zat (CGVS, p. 6). Gezien het vreemd is dat hij niets concreet zou hebben gezegd in dit telefoontje twee jaar na zijn verdwijning wordt u gevraagd wat hij nog allemaal heeft gezegd maar u kan niets meer toevoegen. U zegt dat het maar een kort gesprek was (CGVS, p. 6). U weet niet waarom hij maar een minuutje aan de lijn bleef. Evenmin kan u uitleggen waarom jullie sindsdien geen contact meer hebben gehad (CGVS, p. 6). Jullie hebben geen contactgegevens uitgewisseld voor toekomstig contact en u verwijst hiervoor opnieuw naar de korte duur van het telefoongesprek (CGVS, p. 7). Dergelijke uiterst vage verklaringen doen verder twijfelen aan deze verdwijning.

Verder verklaart u dat u nooit iets van werk heeft gedaan en pas in 2021 uw moeder hielp in de winkel omdat u sinds 2011 opgesloten in huis had geleefd uit angst voor Al Shabaab, nadat u door hen werd vastgehouden na een vechtpartij (CGVS, p. 8). Het is dan opmerkelijk vast te stellen dat u in 2012 nog gehuwd bent met uw ex-man A(...) A(...) M(...) (verklaring DVZ, vraag 16). Gevraagd wat uw ex-man, wanneer hij het huwelijksvoorstel deed, vond van het feit dat u opgesloten in huis zat uit angst voor Al Shabaab na uw arrestatie zegt u louter dat het huwelijk geregeld werd door uw ooms (CGVS, p. 11). Aangezien u getrouwd

was met hem wordt u nogmaals gevraagd wat hij van die situatie vond maar u geeft louter mee dat het in Somalië gewoon is dat vrouwen thuis zitten (CGVS, p. 11). Dat u in 2012 nog getrouwd bent en geen enkele informatie kan geven over de houding van uw ex-man over het feit dat u sinds 2011 na problemen met Al Shabaab opgesloten zat thuis is weinig aannemelijk en doet dan ook twijfelen aan uw problemen met AL Shabaab in 2011 en uw stelling sinds 2011 opgesloten te hebben geleefd uit angst voor Al Shabaab.

Dat u tien jaar lang thuis opgesloten zat uit angst voor Al Shabaab is voorts vreemd gezien jullie wel de financiële middelen konden opbrengen om uw broer te laten studeren aan de universiteit in Mogadishu en uw moeder ook twee stukken grond en nog juwelen had, met een gezamenlijke waarde van 12.000 dollar (CGVS, p. 5 en 14). Gevraagd of u, gegeven deze financiële middelen, niet elders, zoals in Mogadishu, kon wonen om uw problemen met lokale Al Shabaab-leden te vermijden zegt u louter dat uw moeder niemand kende in Mogadishu en dat Al Shabaab overal zit (CGVS, p. 9). Gewezen op jullie financiële middelen zegt u dan kortweg dat u wel in Mogadishu kon gaan wonen maar dat meisjes in Somalië niet naar elders worden gestuurd (CGVS, p. 9). Deze oppervlakkige antwoorden kunnen er maar weinig van overtuigen dat u daadwerkelijk tien jaar lang thuis opgesloten zou hebben gezeten uit angst voor Al Shabaab.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Al Shabaab in 2011 en dat u geheel geen zicht wil bieden op uw recente herkomst en uw persoonlijke, sociale en economische situatie in Somalië. Deze elementen zijn echter noodzakelijk om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

U verklaart voorts dat u uit Somalië bent gevlucht omdat u gedwongen werd te trouwen met een emir van Al Shabaab. Uw verklaringen over deze problemen zijn echter dermate incoherent en weinig aannemelijk dat er geen geloof kan worden gehecht. Zo blijkt dat N(...) u reeds in augustus begon te vragen om te trouwen met een emir van Al Shabaab. U geeft tevens aan dat een huwelijksvoorstel door Al Shabaab niet geweigerd kan worden (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u nog tot oktober thuis in het dorp bleef wonen terwijl u al in augustus werd gevraagd om te trouwen – de eerste dagen van september werd u reeds gebeld door de emir zelf (CGVS, p. 21) – zegt u vreemd genoeg dat u dacht dat ze het misschien zouden vergeten (CGVS, p. 20). Gezien u meerdere keren per week sprak met N(...) en zij het elke keer over dit huwelijk had (CGVS, p. 18) en u in september verschillende keren gebeld werd door de emir zelf (CGVS, p. 21) is het vanzelfsprekend niet geloofwaardig dat u dacht dat ze het misschien zouden vergeten. Erop gewezen dat uit de acties van Al Shabaab duidelijk bleek dat ze het niet zouden vergeten zegt u dan dat u dacht dat u ze zou kunnen overtuigen van uw weigering (CGVS, p. 20). Ook dit is maar weinig aannemelijk gezien u eerder zei dat een dergelijk huwelijksvoorstel niet geweigerd kon worden. U voegt nog toe dat jullie dachten dat N(...) misschien uit het dorp zou vertrekken, maar ook dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen, gezien uit uw verklaringen nergens blijkt dat N(...) haar pogingen zou staken.

Gevraagd wat u thuis besprak over wat te doen wanneer de emir u voor het eerst belde – waaruit bleek dat de situatie toch enigszins in een stroomversnelling terecht kwam – zegt u vreemd genoeg dat u niets zei thuis omdat u dacht dat het een grapje was (CGVS, p. 20). Gezien u daarvoor reeds wekenlang werd gevraagd door N(...) om te trouwen met deze emir en zij u enkele dagen daarvoor ook had gezegd dat de emir u zelf ging opbellen is dit maar weinig geloofwaardig (CGVS, p. 19, 20 en 21). Hierop gewezen zegt u dan dat u het niet aan uw moeder zei omdat u vreesde dat zij gefrustreerd met u zou geraken maar dat u het uiteindelijk toch hebt verteld (CGVS, p. 21). Gevraagd wat jullie dan bespraken over wat te doen zouden jullie als oplossing enkel hebben bedacht om uw gsm uit te zetten (CGVS, p. 22). Dat u dacht dat uw gsm uitzetten dit probleem op eniger wijze zou oplossen is geenszins geloofwaardig.

Bovendien zegt u later, volkomen strijdig met bovenstaande verklaringen, dat jullie tot aan uw arrestatie in oktober 2023 dachten dat het allemaal maar een grapje was (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat uit uw eerdere verklaringen helemaal niet bleek dat jullie dachten dat dit een grapje was wordt u gevraagd naar een uitleg voor deze vreemde stelling maar u geeft geen bijkomende informatie (CGVS, p. 22).

Het is voorts opmerkelijk dat Al Shabaab een dergelijke lange tijd heeft gewacht om actie te ondernemen. Zo werd u reeds in augustus gevraagd om te trouwen met de emir, iets dat u van in het begin altijd heeft geweigerd (CGVS, p. 16). Wanneer de emir belde, de eerste dagen van september, zei u ook tegen hem persoonlijk dat u niet zou trouwen (CGVS, p. 16). Vervolgens blokkeerde u zijn nummer waardoor hij genoodzaakt was om u telkens met een andere nummer te bellen, hetgeen u ook verhinderde doordat u uw gsm uiteindelijk afzette (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom Al Shabaab nog tot 13 oktober wachtte om iets te ondernemen, terwijl u hen uiteindelijk toch op alle mogelijke manier aan het tegenwerken was, zegt u op vage wijze dat zij zolang hebben gewacht om bewijs te verzamelen. U wordt gevraagd om deze stelling uit te leggen maar u kan geen bijkomende informatie geven en zegt uiteindelijk niet te weten waarom ze zolang hebben gewacht (CGVS, p. 22 en 23).

Het is ook opmerkelijk dat Al Shabaab u plots vrijlaat. Echter kan u ook hierover maar weinig overtuigende informatie geven. In uw vrije relaas zegt u louter dat de dorpsouderen u op borg vrij hebben gekregen en hen zeiden dat ze u zouden overtuigen (CGVS, p. 16). Gevraagd op welke manier ze u mogelijks zouden kunnen overtuigen, gezien Al Shabaab maanden heeft geprobeerd en na maanden uiteindelijk inzag dat er dwang nodig was, zegt u vaagweg dat de dorpsouderen hen zouden hebben gezegd dat ze u op een rustige manier zouden overtuigen (CGVS, p. 23). Erop gewezen dat het vreemd is dat ze Al Shabaab hiermee konden overtuigen om u vrij te laten en gevraagd om meer in detail te treden over wat de dorpsouderen allemaal zeiden tegen Al Shabaab verwijst u louter naar Somalische tradities en voegt u toe dat ze ook met uw moeder zouden spreken (CGVS, p. 23). Gevraagd waarom u hiervoor vrijgelaten moest worden, gezien dit vanzelfsprekend ook kon terwijl u bij Al Shabaab bleef, zegt u louter dat men in Somalië op borg vrij kan worden gelaten en dat het de taak is van de dorpsouderen om problemen op te lossen (CGVS, p. 23 en 24). Deze verklaringen zijn niet overtuigend.

Ook over de situatie sinds uw vertrek zijn uw verklaringen opmerkelijk. U geeft aan dat Al Shabaab na uw vertrek bij u thuis is geweest (CGVS, p. 13). Gevraagd wat er dan precies gebeurde zegt u kortweg dat uw familie hen zei dat ze dachten dat u verdrongen was in de rivier. Erop gewezen dat ze dit vermoedelijk niet geloofden en nog enkele malen gevraagd wat er dan precies gebeurde antwoordt u enkele keren naast de vraag. Gevraagd of uw familie ooit problemen heeft gekend door u te laten vluchten zegt u dat ze na uw vertrek nog eens zijn langsgeweest met het dreigement dat ze uw zus zouden meenemen in uw plaats indien uw moeder u niet zou aangeven. Echter, ze hebben uiteindelijk uw zus niet meegenomen omdat ze “te weten kwamen” dat ze al getrouwd was (CGVS, p. 13 en 24). Dit gebeurde pas na uw aankomst in België (CGVS, p. 24). Dat uw familie geen eerdere problemen kreeg met Al Shabaab is weinig aannemelijk, zeker gezien uw moeder zich voor de verkoop van haar gronden tot hen heeft moeten wenden en het voor hen dan toch wel duidelijk moest zijn geweest dat zij van plan was om u het land uit te sturen (CGVS, p. 24). Dat zij uiteindelijk geen daad bij het woord voegden is al even opvallend.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof gehecht kan worden aan dit beweerde gedwongen huwelijk met een emir van Al Shabaab.

Wat betreft het incident met Al Shabaab van 2022 – opgepakt omdat ze dachten dat u niet van het dorp was – dient allereerst opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid hiervan in ernstige mate betwist kan worden gezien uw algehele geloofwaardigheid in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ernstig ondermijnd wordt door het geheel van bovenstaande vaststellingen. Het incident van 2022 wordt bijkomend ondermijnd door twijfels aangaande uw recente herkomst in deze Al-Shabaabregio.

Wat betreft uw besnijdenis zegt u dat u vreest dat een toekomstige echtgenoot u niet zou toelaten om u open te laten (CGVS, p. 27). Uit uw medische attesten blijkt dat u geïnfibuleerd bent en blijkt niet dat u op dit moment opengemaakt bent. U zegt in dit verband ook dat u geen contact heeft gemaakt met uw ex-man omdat u altijd wegliep (CGVS, p. 27). Allereerst moet worden vastgesteld dat u, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type III. Daarnaast dient benadrukt te worden dat indien u in de toekomst (opnieuw) zou huwen of zou bevallen, uit de landeninformatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, niet blijkt dat er een systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling of voor een volgend huwelijk in Somalië. Het principe van maagdelijkheid is op dat moment immers niet meer van toepassing. Aldus liggen er in casu goede redenen voor om aan te nemen dat u niet opnieuw het slachtoffer zal worden van een gedwongen vrouwelijke genitale verminking, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

Voorts dient onderstreept te worden dat u uw beweerde gedwongen huwelijk geenszins aannemelijk heeft gemaakt zodat u het CGVS verhindert een correct zicht te bieden op uw gezinssituatie, die mee in rekening dient te worden genomen bij de beoordeling van uw vrees om opnieuw te worden besneden bij een terugkeer naar Somalië. Indien u meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van een risico op herbesnijdenis bij terugkeer, komt het immers aan u toe om, gelet op de op uw schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van uw persoonlijke omstandigheden voor uw komst naar België, quod non. Nogmaals dient gewezen te worden op de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herbesnijdenis onder dwang. Het komt aan u toe om de nodige concrete elementen aan te reiken ter staving van uw vrees voor herbesnijdenis, waar u evenwel in gebreke blijft. U verwijst zeer algemeen naar het feit dat u zal moeten worden gedesinfibuleerd en later opnieuw onderworpen zal worden aan VGV, zonder hierbij in concreto te duiden wie u onder dwang opnieuw zou laten infibuleren, waarom en in welke omstandigheden. De enkele vaststelling dat u geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen, is niet afdoende om een gegronde vrees voor herinfibulatie in uw hoofde vast te stellen. Er dient herhaald te worden dat u op heden nog geïnfibuleerd bent en het aldus een louter hypothetische vrees betreft die bovendien opnieuw zeer algemeen en vaag blijft. Dit geldt des te meer

gezien uit uw verklaringen blijkt dat u reeds dertien jaar geleden gescheiden bent, u zelf nooit meer wil trouwen, u reeds 29 jaar bent en nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit nog zou moeten trouwen van uw familie (CGVS, p. 10).

U stelt verder dat u behoort tot de Bagadi-clan (CGVS, p. 3). U stelt zelf dat deze clan behoort tot de grotere Digilclan (CGVS, p. 3). Wat deze clan betreft blijkt uit informatie dat deze wat betreft hun machtspositie zich tussen meerderheidsclans en minderheidsclans in bevindt en dat de positie van de betrokken persoon afhangt van de lokale context. U haalt zelf echter geen enkele vrees aan vanwege uw clan. Om een vrees aan te tonen dient u deze op concrete en individuele wijze kenbaar te maken. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u op eniger wijze gediscrimineerd of gevisieerd werd vanwege uw clan. Dit blijkt ook uit het feit dat jullie de financiële mogelijkheden hadden om uw broer aan de universiteit te laten studeren en u met het vliegtuig naar Europa te laten reizen. Het loutere feit dat u tot de Bagadi behoort is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uw advocaat haalt op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u een vorm van verwestering heeft aangezien u zich altijd opstandig heeft gedragen tegen normen en waarden. U heeft vrijheden ontdekt in België die u in Somalië niet zou kennen en wilt enkel trouwen met iemand van uw eigen keuze. U bent ook Engels en Nederlands aan het leren (CGVS, p. 29). Wat dit betreft dient erop gewezen te worden dat u geen zicht biedt op uw persoonlijke, financiële en familiale situatie. Nochtans is dit cruciaal om een eventuele nood om internationale bescherming te kunnen inschatten vanwege eventuele verwestering. Hierdoor kan onder meer niet zonder meer aangenomen worden dat u vanwege uw familie niet mocht studeren of werken. Bovendien dient erop gewezen te worden dat u mocht scheiden van uw man en bent u nooit moeten hertrouwen. Het feit dat u Nederlands en Engels leert toont op zich niet aan dat u sinds uw verblijf de westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt en zich heeft afgekeerd van de Somalische normen en waarden.

Uw advocaat haalt voorts nog aan dat u slechts een beperkt sociaal netwerk heeft in Somalië, zonder mannelijke leden aangezien uw vader en broer overleden zouden zijn (CGVS, p. 29). Echter, er werd reeds vastgesteld dat u geenszins een correct zicht biedt op uw familiale en financiële situatie. U kan dan ook niet aantonen bij terugkeer naar Somalië niet te kunnen terugvallen op een ondersteunend familiaal netwerk.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De foto's houden geen verband met uw problemen met Al Shabaab. U legt nog een attest neer van een arts die uw relaas over het incident van 2011 neerschrijft, onder meer dat u geslagen werd met een geweer en schaafwonden had aan uw armen en benen wanneer u van de muur was gesprongen, en nog toevoegt dat u erg gespannen bent bij drukte en lawaai. Er worden geen medische vaststellingen gedaan, zoals het waarnemen van littekens, behalve dat uw hoofdschape gevoelig is. Het is dan ook niet meteen duidelijk welke informatie de arts met dit attest wil overbrengen, noch op welke manier dit uw verklaringen over het incident van 2011 zou kunnen ondersteunen, gezien de arts zich voor dit attest volledig baseert op uw verklaringen en het uit het geschreven niet duidelijk is op welke objectieve vaststellingen hij zich baseert.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent verbleven te hebben in het dorp Mubarak, in district Qolyooley, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken [aan te passen indien er geen stukken werden neergelegd door verzoeker] dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de=/+ nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. De verwerende partij heeft middels haar nota van 14 mei 2025 de Raad verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekster geacht hiermee in te stemmen indien zij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin zij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt.

Verzoekster heeft de Raad middels een schrijven ontvangen op 19 mei 2025 gemeld dat ze bezwaar maakt tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster maakt tevens gewag van een beoordelingsfout.

Verzoekster vat de motieven van de bestreden beslissing samen en gaat vervolgens in op haar herkomst. Ze bekritiseert dat de adviseur van de commissaris-generaal zich slechts op één element baseert om haar herkomst uit Lower Shabelle te betwisten, namelijk het feit dat ze geen doorleefde verklaringen afgelegd zou hebben over de periodes van droogte. Zij stelt dat ze niet begrijpt wat ze nog meer had kunnen vertellen dan hetgeen zij verklaarde en meent dat de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) in de bestreden beslissing laat uitschijnen dat deze informatie uit haar ‘gesleurd’ moest worden, wat volgens haar tegenstrijdig is met “een zogezegd ingestudeerd relaas, waar er op lijkt aangestuurd te worden”. Wat betreft de waterputten stelt verzoekster dat er in het begin nog water inzat, maar naarmate de droogte aanhield, niet meer. Verzoekster stelt niet te begrijpen wat hier tegenstrijdig aan is, en voert aan dat ze hiermee niet geconfronteerd werd zodat ze dit niet kon uitleggen. Betreffende de droogte van 2022 voert zij aan dat zij hier opnieuw niet mee geconfronteerd

werd en dat zij anders had kunnen verklaren dat de meeste impact op haar regio was tijdens de droogte van 2019 – 2020 en niet tijdens die van 2022. Zij verwijst nog naar algemene info van UNOCHA in dit verband waaruit volgens haar blijkt dat in Lower Shabelle 63% van de bevolking geen impact ondervond van de droogte. Verzoekster betoogt vervolgens dat het CGVS geen enkele vraag aan haar stelde en de beslissing louter baseert op haar “*zogezegd ondoorleefde verklaringen betreffende de droogte*”. Zij bekritiseert dat er geen vragen werden gesteld over haar verklaringen verschillende keren in het ziekenhuis te hebben gelegen en over de talen die ze spreekt en voert aan dat ze op het einde vroeg of ze moest vertellen over gevechten en moskeeën in de regio, waarop de *protection officer* antwoordde dat dit niet nodig was. Verzoekster meent dat hieruit blijkt dat er geen grondig onderzoek is gevoerd naar haar herkomst en het interview stop gezet is zonder haar de kans te geven haar herkomst te bewijzen. Tevens stelt zij dat ze, zoals de overgrote meerderheid van de Somaliërs, geen identificatiedocumenten heeft, en dat dergelijke documenten nauwelijks een rol spelen in haar dagelijks leven. Verzoekster meent dat haar bij gebrek aan duidelijke redenen waarom er getwijfeld wordt aan haar herkomst het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Ter staving van haar recente herkomst voegt verzoekster bij haar verzoekschrift haar schoolattest, dat attesteert dat ze in 2010 en 2011 haar certificaat van lager onderwijs haalde in Mubarak (stuk 3), en een foto van dit certificaat getrokken aan de school in Mubarak, dat aantoont dat het certificaat zich op dit moment in Somalië bevindt (stuk 4). Ze stelt verder dat ze het CGVS toegang gaf tot haar Facebookprofiel. Zij stelt dat haar Facebookaccount haar verklaringen ondersteunt en volgende elementen aantoont:

“- verzoekster poste op 18 februari 2021 een bericht ter gelegenheid van het huwelijk van haar jongere zus dat plaatsvond in Mubarak (stuk 5) + vrije vertaling van facebook zelf

- op 11 juni 2018 werd verzoekster getagd door [I.H.S.A.] in een bericht waarin medeleven geuit werd met de vrienden en familie van personen die stierven in de Shabelle rivier in de regio tussen Afgoye en Awdheegle district (stuk 6)

- verzoekster poste op 20 april 2018 een bericht ter ere van het huwelijk van haar neef dat plaatsvond in Mubarak (stuk 7)”

Aangaande haar economische en sociale situatie, betoogt verzoekster dat ze wel degelijk tot driemaal toe spontaan verklaarde dat haar oom in Zuid-Afrika tijdens de droogte geld opstuurde en dat het voor haar duidelijk was dat hij geld opstuurde omdat het door de droogte financieel minder goed ging met de winkel van haar moeder. Zij herhaalt dat haar moeder een winkel had en zij bijgevolg voorraden hadden van rijst en maïs. Waar in de bestreden beslissing gewezen wordt op meerdere inconsistenties in verzoeksters verklaringen over de financiering van haar reis naar België, is verzoekster van oordeel dat het CGVS zich verder in de bestreden beslissing beroept op “*het omgekeerde argument*”, namelijk dat het niet geloofwaardig zou zijn dat verzoekster binnenbleef aangezien zij voldoende financiële middelen hadden om haar broer te laten studeren en aldus een oplossing voor haar hadden kunnen vinden.

Wat betreft de problemen van haar broer met Al-Shabaab, voert verzoekster aan dat ze duidelijk verklaarde dat ze hierover weinig weet, en voegt ze toe dat het niet gebruikelijk is in Somalië dat meisjes geïnformeerd worden.

Aangaande het feit dat verzoekster tien jaar niet buitenkwam uit vrees voor Al-Shabaab, betoogt verzoekster dat de adviseur van de commissaris-generaal eraan voorbijgaat dat zij op het moment van haar uithuwelijking zestien jaar was en haar man ‘zoals haar vader’ was. Zij stelt dat zij het huis enkel mocht verlaten met een mannelijk familielid en ze haar echtgenoot enkel binnenshuis zag. Verder voert zij aan dat zij niet op haar gemak was bij een mannelijke dossierbehandelaar, en zij niet alles heeft kunnen uitspreken betreffende de behandelingen waar zij slachtoffer van was. Zij voegt toe een psycholoog te hebben geconsulteerd om haar te begeleiden.

Wat betreft het vermeende gedwongen huwelijk met een emir van Al-Shabaab, hekelt verzoekster dat het administratief dossier geen enkel objectieve informatie bevat over rekrutering door middel van een huwelijk. Tevens is zij van mening dat de beoordeling in de bestreden beslissing exclusief steunt op veronderstellingen en speculaties. Zij verwijst in dit kader naar landeninformatie die volgens haar haar verklaringen bevestigt. Verzoekster legt tevens uit dat ze zich misschien verkeerd uitdrukte waar zij verklaarde dat ze dacht dat het een grap was en wijst erop dat ze voorzorgsmaatregelen nam door het gsm-nummer te blokkeren en haar gsm af te zetten. Zij meent dat het niet ongeloofwaardig is dat zij in eerste instantie hoopte dat N. zou worden overgeplaatst, nu voormelde landeninformatie bevestigt dat Al-Shabaab-leden frequent worden overgeplaatst. Verder stelt ze dat, waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het ongeloofwaardig is dat Al-Shabaab een dergelijke lange tijd gewacht heeft om actie te ondernemen, het een periode van drie maanden is en zij niet kan begrijpen wat hier ongeloofwaardig aan zou zijn.

Aangaande de door haar neergelegde medische attesten en het door haar aangehaalde risico op herinfibulatie, stelt verzoekster vast dat niet betwist wordt dat zij in het verleden reeds slachtoffer was van vervolging. Zij wijst op haar verklaringen hierover en stelt dat uit het medisch attest van 9 januari 2023 blijkt dat desinfibulatie werd voorgesteld als behandeling. Verzoekster bekritiseert dat hierover geen enkele

concrete vraag werd gesteld. Zij wijst tevens op de omkering van bewijslast in dit kader. Zij meent nog dat de adviseur van de commissaris-generaal zich niet kan beperken tot een verwijzing naar de algemene situatie in Somalië en het risico op herinfibulatie zonder haar situatie concreet te onderzoeken.

Met betrekking tot het neergelegde attest van de littekens die ze heeft, betoogt verzoekster dat ze in Somalië slachtoffer was van behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Zij verwijst in dit kader naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en van de Raad. Verzoekster benadrukt dat de letsels die op objectieve wijze door een arts werd vastgesteld overeenstemmen met haar verklaringen aangaande het fysiek geweld dat jegens haar werd gepleegd, wat volgens haar wijst op een gegronde vrees voor vervolging. Het was de adviseur van de commissaris-generaal niet toegestaan om originele medische documenten volledig buiten beschouwing te laten en niet te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek, aldus verzoekster.

Ze geeft verder aan sinds kort begeleid te worden door een psycholoog, en herhaalt dat er een aantal elementen in haar asielrelaas zijn waar zij nog niet over heeft kunnen praten omdat de dossierbehandelaar een man was.

Voorts wijst verzoekster op haar verklaringen dat zij in Somalië als vrouw geen rechten heeft om een vrij leven te leiden en verwijst ze naar algemene informatie aangaande het risicoprofiel van ongehuwde of gescheiden vrouwen. Door geen enkel onderzoek te doen naar haar vrees voor vervolging in Somalië omwille van het feit dat zij een alleenstaande vrouw is van 28 jaar oud die niet wenst te huwen, schendt de verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht, aldus verzoekster.

Verzoekster meent in hoofdde dat zij haar individuele vrees voor vervolging voldoende heeft aangetoond en dat haar bijgevolg de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. In ondergeschikte orde betwist zij dat haar nood aan subsidiaire bescherming niet zou moeten worden onderzocht omdat haar afkomst niet zou vaststaan. Zij meent te hebben aangetoond afkomstig te zijn uit, en recent verbleven te hebben in, Mubarak, Lower Shabelle. Er zijn volgens haar in ieder geval onvoldoende elementen om die afkomst te betwisten. Zij verwijst naar algemene informatie aangaande de veiligheidssituatie in Lower Shabelle en naar een reeks risicofactoren waarmee volgens de *“Country Guidance Somalia”* van EUAA van augustus 2023 rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming omwille van de veiligheidssituatie. In dit verband betoogt ze dat, omdat zij een laaggeschoolde ongehuwde vrouw is en het voor haar onmogelijk is om een job te vinden in haar regio, zij in een uiterst precarie situatie terecht dreigt te komen in Somalië. Zij stelt bovendien afkomstig te zijn uit een familie van landbouwers, en gelet op het feit dat haar vader overleden is en haar broers verdwenen zijn, er momenteel geen mannelijk familielid is zodat zij het huis bijna niet kan verlaten. Verder stelt ze dat zij amper nog een familiaal netwerk heeft in Somalië, namelijk enkel haar moeder en zus. Zij benadrukt dat ze weigert te huwen in Somalië omwille van eerdere slechte ervaringen, waardoor zij riskeert uitgesloten te worden in de Somalische gemeenschap. Omwille van het gebrek aan een stevig familiaal netwerk zou het voor haar veel moeilijker zijn om te voorzien in haar basisbehoeften, aldus verzoekster. Bovendien kunnen haar familieleden haar niet inlichten over de risico's die verbonden zijn aan de situatie van willekeurig geweld in de regio, wat volgens haar een bijkomende risicofactor inhoudt. Voorts betoogt verzoekster dat de moeilijke economische situatie waarin ze terecht zou komen een belangrijke rol speelt in de beoordeling van het risico dat ze zou lopen. Zij licht toe dat ze als vrouw niet kan werken in Somalië, zij geen toegang heeft tot werk op veilige en zekere plekken en het onmogelijk is om zich te verplaatsen naar andere regio's in Somalië, waardoor ze meent dat ze zich in een kwetsbare positie bevindt. Tevens meent verzoekster dat ook haar verblijf buiten Somalië een individuele risicofactor is waarmee voldoende rekening moet worden gehouden. Zij licht toe een enorme drang naar ontwikkeling te hebben, zich hier als vrouw te hebben kunnen ontplooiën, Engels en wat Nederlands te hebben geleerd en te werken in België. Tenslotte vormt ook haar psychologische toestand een risicofactor bij terugkeer naar Somalië, aldus verzoekster. Ze verwijst naar algemeen informatie waaruit volgens haar blijkt dat er een bijzonder acuut gebrek is aan *“mentale gezondheidsspecialisten”* in Somalië, waardoor ze niet behandeld zal kunnen worden voor haar klachten en haar psychische toestand zal verergeren, met een verminderde weerbaarheid tot gevolg.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, blijktens de inventaris, de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“(…)

3. *Schoolcertificaat*

4. *Bewijs dat dit certificaat zich op dit moment in Mubarak bevindt*

5. *Facebookpost van verzoekster op 18 februari 2021 een bericht ter gelegenheid van het huwelijk van haar jongere zus dat plaatsvond in Mubarak + vrije vertaling van facebook zelf*

6. *Facebookpost op 11 juni 2018 waarin verzoekster getagd werd door I(...) H(...) S(...) A(...)*

7. Facebookpost van verzoekster poste van 20 april 2018 ter ere van het huwelijk van haar neef dat plaatsvond in Mubarak

8. Medisch attest FGM"

3.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij ze foto's en een getuigenis van zichzelf voegt als nieuwe stavingstukken.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adviseur van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, omdat (A) zij niet aannemelijk maakt dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en er evenmin zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, nu (i) er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met Al-Shabaab in 2011 en ze geheel geen zicht wil bieden op haar recente herkomst en persoonlijke, sociale en economische situatie in Somalië, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen dat ze uit Somalië is gevlucht omdat ze gedwongen werd te trouwen met een emir van Al-Shabaab, (iii) de geloofwaardigheid van het incident met Al-Shabaab van 2022 betwist kan worden gezien haar algehele geloofwaardigheid ernstig ondermijnd wordt, (iv) er *in casu* goede redenen zijn om aan te nemen dat zij niet opnieuw het slachtoffer zal worden van een gedwongen vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV), (v) ze geen enkele vrees aanhaalt vanwege haar clan en (vi) zij geen nood om internationale bescherming omwille van vermeende verwestering aannemelijk maakt noch aantoonst dat zij bij terugkeer naar Somalië niet zou kunnen terugvallen op een ondersteunend familiaal netwerk, en (vi) de door haar neergelegde documenten hieraan geen afbreuk kunnen doen en omdat (B) ze met betrekking tot de vraag of ze bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar haar Somalische nationaliteit

doch enig verband met haar persoon aannemelijk moet maken, waartoe zij in gebreke blijft. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover ze in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart niet terug te kunnen keren naar haar land van herkomst, Somalië, omwille van problemen met Al-Shabaab. Verzoekster zou in 2011 betrokken geraakt zijn in een gevecht met een jongen die banden had met Al-Shabaab, waarna zij gearresteerd en de volgende dag vrijgelaten zou zijn door Al-Shabaab. Verzoeksters moeders zou hierna besloten hebben dat verzoekster het huis niet meer mocht verlaten, waardoor zij van 2011 tot 2021 thuis opgesloten gezeten zou hebben. In 2022 zou verzoekster een tweede keer door Al-Shabaab gearresteerd zijn. Zij zou aangesproken zijn in de taal Mahatiri, waarop zij geantwoord zou hebben in het Mahatiri. Zij zou door Al-Shabaab gearresteerd zijn omdat ze gedacht zouden hebben dat verzoekster niet van het dorp was, maar de volgende dag alweer vrijgelaten zijn. In 2023 zou verzoekster het meisje N. hebben leren kennen, die haar voorgesteld zou hebben om met een emir van Al-Shabaab te trouwen. Begin september zou deze man verzoekster opgebeld hebben en gesproken hebben over hun toekomstig huwelijk, wat verzoekster echter geweigerd zou hebben. Vervolgens zou verzoekster op 13 oktober 2023 gearresteerd zijn door vier strijders van Al-Shabaab, die opnieuw eisten dat zij met de emir zou trouwen en met hen zou samenwerken. Verzoekster zou drie dagen vastgehouden zijn, waarna zij vrijgelaten werd na tussenkomst van de dorpsouderen. Twee dagen na haar vrijlating zou verzoekster uit haar dorp vertrokken zijn en, na enkele dagen te hebben verbleven bij vrienden van de familie in naburige dorpen, zijn doorgereisd naar Mogadishu, van waaruit zij op 23 oktober 2023 het vliegtuig nam naar Qatar en vervolgens België.

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weet te maken.

Vooreerst wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. Hij dient daarbij, gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van hem overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid en artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

In casu blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS van 24 januari 2025 uitdrukkelijk gewezen werd op haar medewerkingsplicht en op het feit dat het, voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, van uitermate groot belang is dat ze

zicht biedt op haar identiteit, achtergrond en plaatsen en omstandigheden van eerder verblijf vóór haar komst naar België (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2), doch dat zij niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing gewezen op meerdere elementen in verzoeksters verklaringen die maken dat zij geen geloofwaardig zicht biedt op haar recente herkomst en haar sociale en economische situatie in Somalië. De adviseur van de commissaris-generaal motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Zo zou u afkomstig zijn uit een dorpje in het platteland van Zuid-Centraal-Somalië waar iedereen landbouwer en arm is (CGVS, p. 10). Uw vader is al van voor uw geboorte overleden (CGVS, p. 7). Uw moeder heeft een winkel in jullie huis (CGVS, p. 8). U legt echter maar weinig doorleefde verklaringen af over jullie levensomstandigheden tijdens de laatste periode van droogte die u aanhaalt, namelijk 2019 en 2020. Gevraagd te vertellen over de situatie in uw regio tijdens deze periode van droogte zegt u dat de mensen van hun voorraden aten, dat de rivier droog stond en dat de dieren stierven. Mensen konden nog wel water krijgen van de waterputten (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de impact van de droogte op uw eigen dagelijks leven zegt u louter dat er geen gewassen waren en dat uw oom die in Zuid-Afrika woonde geld opstuurde (CGVS, p. 25). Gewezen op de impact die een dergelijke droogte op het leven van mensen in een landbouwersregio moet hebben gehad en nogmaals aangespoord te vertellen over uw ervaringen tijdens deze periode herhaalt u dat er geen gewassen waren en voegt u uiteindelijk nog toe dat er geen groenten, fruit of melk op de markt was, en dat het heel warm was, waardoor u moe thuiskwam van de markt. U gaat dan op algemene wijze verder dat mensen rijst kookten zonder groenten (CGVS, p. 26). Gezien jullie enige bron van inkomsten de winkel van uw moeder was, wat toch onderhevig moet zijn geweest aan de economische achteruitgang van jullie regio tijdens de droogte, wordt u nogmaals aangespoord om te vertellen over de impact van deze periode op jullie eigen dagelijks leven maar u kan louter nog toevoegen dat uw zus diarree heeft gehad, waarna u begint over uw broer die voor uw geboorte zou zijn overleden (CGVS, p. 26). Nogmaals aangespoord te vertellen over de impact van deze droogte op uw eigen leven voegt u dan nog toe dat ook u diarree heeft gekregen en herhaalt u dat jullie droge rijst aten (CGVS, p. 26). U wordt dan nog verschillende keren aangespoord om vrijuit te vertellen over jullie leven en financiële situatie tijdens de droogte maar u blijft aan de oppervlakte en pas wanneer expliciet gevraagd wordt naar het werk van uw moeder – jullie enige bron van inkomsten – zegt u dat dit werk wegviel omdat er geen klanten waren (CGVS, p. 26). Dat u dit op geen enkel eerder moment spontaan aanhaalt is uiterst vreemd. U zegt op een gegeven moment ook dat de waterputten droog stonden terwijl u eerder net verklaarde dat de mensen wel nog water konden verkrijgen in de waterputten (CGVS, p. 25 en 26). U geeft uiteindelijk ook aan te willen vertellen over andere zaken zoals gevechten en moskeeën (CGVS, p. 26).

U wordt uitgebreid bevraagd over uw situatie en uw ervaringen tijdens deze, door u aangehaalde, periode van droogte maar beperkt zich telkens tot korte en oppervlakkige antwoorden die er geenszins van kunnen overtuigen dat u daadwerkelijk deze droogte zou hebben meegemaakt als dochter van een winkelierster in een landbouwersdorpje. Het is ook vreemd dat u 2019-2020 aangeeft als laatste periode van droogte voor uw vertrek en de droogte van 2022 niet aanhaalt. Uit informatie blijkt nochtans dat Lower Sabelle een van de zwaarst getroffen regio's was in 2022. Deze vaststellingen doen twijfelen aan uw verblijf in deze regio de laatste jaren voor uw vertrek.

Het is voorts opmerkelijk te noemen dat u, gegeven de door u geschetste situatie in Mubarak, de financiële middelen had om Somalië te verlaten met het vliegtuig en een dag later, na een tussenstop in Qatar, reeds in België aan te komen. U verklaarde op de DVZ louter niet te weten hoeveel de reis heeft gekost, wat toch opvallend is, gezien het voor iemand uit een Somalisch dorpje als het uwe, waar iedereen een arme landbouwer is, toch geen eenvoudige zaak moet zijn geweest om met het vliegtuig op één dag in België te geraken (verklaring DVZ, vraag 32). Uit informatie over migratieroutes uit Oost-Afrika (zie administratief dossier) blijkt dit ook geenszins de gangbare manier om in Europa te geraken.

U verklaart dat uw moeder haar stuk grond verkocht om de reis te betalen (CGVS, p. 14). Dat uw moeder plots haar eigen grond had – twee stukken zo blijkt later (CGVS, p. 15) – is opmerkelijk daar u eerder tot twee keer toe verklaarde dat de winkel van uw moeder jullie enige bron van inkomsten was (CGVS, p. 9). Gevraagd wat er met de grond gebeurde voordat uw moeder deze verkocht zegt u dat uw moeder deze verhuurde aan mensen die er maïs op verbouwden (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw eerdere stelling slechts inkomsten te hebben uit de winkel van uw moeder zegt u dan dat de opbrengst van deze huur integraal naar jullie ooms ging omdat zij armer waren, wat nog maar weinig kan overtuigen, zeker gezien u immers verklaarde dat vanwege de droogte de inkomsten van de winkel wegvielen (CGVS, p. 15).

U verklaart verder dat het enige overgebleven mannelijk lid van uw kerngezin, uw broer A(...) W(...) S(...) A(...), door Al Shabaab bedreigd werd en vervolgens verdwenen is (CGVS, p. 6). Hij trok in 2018 naar Mogadishu (“Hamar”) om ingenieurswetenschappen te studeren maar kreeg problemen met Al Shabaab, waarna hij verdween. Echter dient vooreerst gewezen te worden op uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waar u verklaarde dat uw broer A(...) W(...) bij uw moeder in het dorp woont (verklaring DVZ, vraag 18). Dat u op het CGVS dan plots verklaart dat uw broer verdwenen is vanwege problemen met Al Shabaab is zeer opmerkelijk. U wordt gevraagd naar een uitleg voor deze vaststelling maar

u antwoordt louter enkele keren naast de vraag (CGVS, p. 9). Dit maakt dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan deze nieuwe bewering aangaande uw broer.

Bovendien zijn uw verklaringen over deze problemen van uw broer met Al Shabaab uitermate vaag. Gevraagd waarom uw broer bedreigd werd door Al Shabaab antwoordt u met de algemene stelling dat Al Shabaab vaak jongeren aanspreekt om hen te rekruteren (CGVS, p. 6). Aangezien u hiermee nog steeds geen enkele informatie over de situatie van uw broer geeft wordt u gevraagd concreet te vertellen wat er met uw broer gebeurd is maar u geeft opnieuw geen enkele informatie en zegt louter dat hij in Mogadishu was en in 2021 verdwenen is. U voegt dan plots toe dat hij wel nog eens gebeld heeft om te zeggen dat hij veilig was en dat jullie gerust mochten zijn (CGVS, p. 6). Dat u niets concreets weet te vertellen over de verdwijning van uw broer maakt dat dit maar weinig geloofwaardig overkomt.

Dat u daarenboven aanvankelijk aangeeft dat u niet weet of uw broer nog in Mogadishu woont of het land verlaten heeft maar later plots zegt dat jullie contact hebben gehad roept louter nog meer vragen op. Over dit contact met uw broer bent u bovendien al even vaag. Gevraagd te vertellen wat hij allemaal zei tijdens dit gesprek, dat in 2023 zou hebben plaatsgevonden, zegt u dat hij vroeg naar de situatie van uw moeder en verder enkel zou hebben gezegd dat jullie zich geen zorgen moesten maken en dat hij op een veilige plaats zat (CGVS, p. 6). Gezien het vreemd is dat hij niets concreet zou hebben gezegd in dit telefoontje twee jaar na zijn verdwijning wordt u gevraagd wat hij nog allemaal heeft gezegd maar u kan niets meer toevoegen. U zegt dat het maar een kort gesprek was (CGVS, p. 6). U weet niet waarom hij maar een minuutje aan de lijn bleef. Evenmin kan u uitleggen waarom jullie sindsdien geen contact meer hebben gehad (CGVS, p. 6). Jullie hebben geen contactgegevens uitgewisseld voor toekomstig contact en u verwijst hiervoor opnieuw naar de korte duur van het telefoongesprek (CGVS, p. 7). Dergelijke uiterst vage verklaringen doen verder twijfelen aan deze verdwijning.

Verder verklaart u dat u nooit iets van werk heeft gedaan en pas in 2021 uw moeder hielp in de winkel omdat u sinds 2011 opgesloten in huis had geleefd uit angst voor Al Shabaab, nadat u door hen werd vastgehouden na een vechtpartij (CGVS, p. 8). Het is dan opmerkelijk vast te stellen dat u in 2012 nog gehuwd bent met uw ex-man A(...) A(...) M(...) (verklaring DVZ, vraag 16). Gevraagd wat uw ex-man, wanneer hij het huwelijksvoorstel deed, vond van het feit dat u opgesloten in huis zat uit angst voor Al Shabaab na uw arrestatie zegt u louter dat het huwelijk geregeld werd door uw ooms (CGVS, p. 11). Aangezien u getrouwd was met hem wordt u nogmaals gevraagd wat hij van die situatie vond maar u geeft louter mee dat het in Somalië gewoon is dat vrouwen thuis zitten (CGVS, p. 11). Dat u in 2012 nog getrouwd bent en geen enkele informatie kan geven over de houding van uw ex-man over het feit dat u sinds 2011 na problemen met Al Shabaab opgesloten zat thuis is weinig aannemelijk en doet dan ook twijfelen aan uw problemen met AL Shabaab in 2011 en uw stelling sinds 2011 opgesloten te hebben geleefd uit angst voor Al Shabaab.

Dat u tien jaar lang thuis opgesloten zat uit angst voor Al Shabaab is voorts vreemd gezien jullie wel de financiële middelen konden opbrengen om uw broer te laten studeren aan de universiteit in Mogadishu en uw moeder ook twee stukken grond en nog juwelen had, met een gezamenlijke waarde van 12.000 dollar (CGVS, p. 5 en 14). Gevraagd of u, gegeven deze financiële middelen, niet elders, zoals in Mogadishu, kon wonen om uw problemen met lokale Al Shabaab-leden te vermijden zegt u louter dat uw moeder niemand kende in Mogadishu en dat Al Shabaab overal zit (CGVS, p. 9). Gewezen op jullie financiële middelen zegt u dan kortweg dat u wel in Mogadishu kon gaan wonen maar dat meisjes in Somalië niet naar elders worden gestuurd (CGVS, p. 9). Deze oppervlakkige antwoorden kunnen er maar weinig van overtuigen dat u daadwerkelijk tien jaar lang thuis opgesloten zou hebben gezeten uit angst voor Al Shabaab."

Verzoekster kan niet overtuigen waar zij in haar verzoekschrift duidt op wat ze wel kon vertellen aangaande de periodes van droogte en betoogt dat de enige echte kritiek is dat ze de droogte van 2022 niet aanhaalde. Zodoende bekritiseert ze de gevolgtrekkingen van de adviseur van de commissaris-generaal, maar haalt ze geen concrete elementen of argumenten aan ter weerlegging ervan. Verder tracht verzoekster haar tegenstrijdige verklaringen aangaande de waterputten te verenigen door te stellen dat er in het begin nog water in zat, maar naarmate de droogte aanhield niet meer. De Raad dient vast te stellen dat dit niet kan overtuigen, daar verzoekster initieel verklaarde dat er tijdens de droogte van 2019-2020 nog water in de waterputten zat maar de rivier reeds droog stond, en nadien, wanneer haar opnieuw wordt gevraagd te vertellen over de situatie in het dorp tijdens deze droogte, stelt dat de waterputten droog stonden, waardoor zij zichzelf wel degelijk tegensprekt (AD, stuk 5, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-26). Waar verzoekster hekelt niet geconfronteerd te zijn geweest met haar tegenstrijdige verklaringen over de waterputten en het feit dat ze de droogte van 2020 niet vernoemd had, zodat ze dit niet heeft kunnen uitleggen, wijst de Raad erop dat de adviseur van de commissaris-generaal een beslissing kan nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek waarmee verzoekster niet werd geconfronteerd. Los daarvan wijst Raad erop dat verzoekster de gelegenheid heeft om middels haar verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de inconsistenties in haar verklaringen waarmee ze tijdens haar persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd. Te dezen licht verzoekster in haar verzoekschrift toe dat ze de droogte van 2022 niet heeft vermeld omdat uit het rapport "Somalia: 2022 Drought Impact Snapshot (As of August 2022)" blijkt dat in Lower Shabelle slechts 37% van de bevolking geïmpacteerd was door de droogte. De Raad stelt evenwel vast dat dit slechts een momentopname betreft, aangezien uit hetzelfde rapport met betrekking tot de situatie

twee maanden eerder, dat werd opgenomen in het administratief dossier (AD, stuk 7, 'Landeninformatie', nr. 4), blijkt dat toen nog 59% van de bevolking van Lower Shabelle getroffen was door de droogte. Deze algemene informatie neemt bovendien niet weg dat er in 2022 wel degelijk een droogte was en dat verwacht kan worden dat verzoekster, zelfs indien zij hier geen persoonlijke impact van ondervond, deze droogte wel vermeld zou hebben, aangezien zij afkomstig zou zijn uit een regio waar iedereen landbouwer is en arm is (AD, stuk 5, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Waar verzoekster stelt dat er haar andere vragen gesteld moesten worden, aangezien zij verklaarde dat ze verschillende keren in het ziekenhuis had gelegen, en er niet werd gevraagd naar de talen die ze sprak terwijl zij een specifiek dialect van haar regio zou spreken, licht zij niet toe in welke zin deze informatie een ander licht zou kunnen werpen op de gedane vaststellingen, noch op welke wijze deze informatie ertoe kan bijdragen dat de geloofwaardigheid van haar verblijf gedurende de laatste jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië in oktober 2023 in de regio waaruit zij verklaart oorspronkelijk afkomstig te zijn, wordt hersteld.

Het argument dat verzoekster zoals de overgrote meerderheid van de Somaliërs geen identiteitsdocumenten zou hebben ontslaat haar niet van de plicht om haar identiteit en herkomst te staven middels andere bewijskrachtige stukken waarover zij zou beschikken.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift en aanvullende nota enkele stukken ter staving van haar recente herkomst uit Mubarak, doch kan hiermee niet overtuigen. Wat betreft haar schoolattest (stukkenbundel verzoekster, stuk 3), waarmee ze wilt aantonen dat ze in 2010 en 2011 haar 'Certificate of Primary Education' behaalde in Mubarak, stelt de Raad vast dat dit louter een kopie is, die met enig knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is en waaraan dus slechts een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien dateert dit document reeds van vijftien jaar geleden, en licht verzoekster niet toe waarom ze dit niet eerder heeft neergelegd. Wat betreft de foto's van dit certificaat genomen aan de lagere school van Mubarak en de foto's van wat klaarblijkelijk het schoolgebouw is (*Ibid.*, stuk 4; aanvullende nota verzoekster neergelegd ter terechtzitting, stuk 1), dient de Raad vast te stellen dat de bewijswaarde van dergelijke privéfoto's beperkt is, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Verder bevatten de Facebookberichten die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt louter stukken tekst, maar kan op basis hiervan niet concreet worden vastgesteld dat verzoekster zich op het moment dat de berichten zouden zijn gepost effectief in Somalië, laat staan in Mubarak, bevond. Bovendien zijn dergelijke berichten eenvoudig te manipuleren en kan de authenticiteit van wat hierin is opgenomen niet worden nagegaan (stukkenbundel verzoekster, stuk 5-7).

Hoewel verzoekster gevolgd kan worden waar zij betoogt dat zij verschillende keren stelde dat haar oom haar geld opstuurde tijdens de droogte, kan dit geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat de door verzoekster geschetste financiële situatie waarin zij en haar gezin zich zouden hebben bevonden in Mubarak, waarbij zij tijdens de droogte geen inkomsten meer hadden van haar moeders winkel en moesten rekenen op het geld van haar oom, klemmt met het feit dat zij Somalië met het vliegtuig verlaten heeft en een dag later reeds in België aankwam. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat het CGVS zich verder in de bestreden beslissing beroept op "*het omgekeerde argument*" door te stellen dat het niet geloofwaardig is dat zij tien jaar opgesloten zat als haar familie voldoende financiële middelen gehad zou hebben om haar broer te laten studeren in Mogadishu en haar moeder nog grond en juwelen bezat. Dit ligt wel degelijk in lijn met de vaststelling dat verzoekster incoherente en onduidelijke verklaringen aflegt over haar economische situatie, daar het niet met elkaar te verenigen is dat zij en haar familie enerzijds moesten rekenen op geld dat ze kregen van haar oom, maar haar broer anderzijds zou hebben kunnen studeren in Mogadishu en haar moeder nog grond en juwelen zou hebben gehad.

Wat de problemen van haar broer met Al-Shabaab betreft, beperkt verzoekster zich er toe in haar verzoekschrift te herhalen dat ze hier weinig over weet en op algemene wijze te stellen dat het niet gebruikelijk is dat meisjes in Somalië geïnformeerd worden, waarmee ze echter geen concrete elementen aanbrengt om haar vage en oppervlakkige verklaringen in dit verband te verschonen. Evenmin doet verzoekster enige poging om de door de adviseur terecht vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over de woonplaats van haar broer te verklaren of te weerleggen.

Verzoekster voert verder aan dat zij pas zestien jaar was en haar toenmalige man "*was zoals haar vader*", maar licht met deze verduidelijking niet verder toe wat de mening van haar echtgenoot was over het feit dat verzoekster het huis niet verliet uit angst voor de lokale Al-Shabaab-leden. Waar ze stelt dat vrouwen geweerd werden van publieke plaatsen en zij in het algemeen het huis enkel mogen verlaten met een mannelijk familielid, spreekt verzoekster zichzelf tegen, daar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud stelde dat zij meerdere keren per week met N. samen naar de markt ging (AD, stuk 5, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

Verzoekster voert verder in dit kader aan dat ze niet op haar gemak was bij een mannelijke dossierbehandelaar en niet alles heeft kunnen uitspreken "*betreffende de behandelingen waar zij slachtoffer*

van was". Zij voegt hieraan toe een psycholoog te hebben geconsulteerd om haar te begeleiden. De Raad merkt op dat verzoekster doorheen de administratieve procedure hierover geen enkele opmerking heeft gemaakt, daar zij dit niet vermeldde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, noch in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) aangaf te willen worden gehoord door een vrouw, hoewel dit haar letterlijk werd gevraagd (AD, stuk 8, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Haar advocaat gaf in dit verband evenmin enige opmerking. Bovendien verduidelijkt verzoekster verder niet welke belangwekkende elementen zij tijdens haar persoonlijk onderhoud niet zou hebben kunnen aanbrengen en hoe dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Verzoekster noch haar advocaat hebben op enig moment aangegeven dat zij omwille van haar voorgehouden psychologische toestand niet in staat zou zijn om volledige en volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Voorts merkt de Raad op dat verzoekster geen enkel begin van bewijs neerlegt, noch van een eventuele consultatie van een psycholoog, noch van eventuele verdere vaststellingen in dit verband.

De Raad treedt de adviseur vervolgens bij waar ze terecht als volgt motiveert aangaande verzoeksters verklaringen betreffende het gedwongen huwelijk met een emir van Al-Shabaab:

"U verklaart voorts dat u uit Somalië bent gevlucht omdat u gedwongen werd te trouwen met een emir van Al Shabaab. Uw verklaringen over deze problemen zijn echter dermate incoherent en weinig aannemelijk dat er geen geloof kan worden gehecht. Zo blijkt dat N(...) u reeds in augustus begon te vragen om te trouwen met een emir van Al Shabaab. U geeft tevens aan dat een huwelijksvoorstel door Al Shabaab niet geweigerd kan worden (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u nog tot oktober thuis in het dorp bleef wonen terwijl u al in augustus werd gevraagd om te trouwen – de eerste dagen van september werd u reeds gebeld door de emir zelf (CGVS, p. 21) – zegt u vreemd genoeg dat u dacht dat ze het misschien zouden vergeten (CGVS, p. 20). Gezien u meerdere keren per week sprak met N(...) en zij het elke keer over dit huwelijk had (CGVS, p. 18) en u in september verschillende keren gebeld werd door de emir zelf (CGVS, p. 21) is het vanzelfsprekend niet geloofwaardig dat u dacht dat ze het misschien zouden vergeten. Erop gewezen dat uit de acties van Al Shabaab duidelijk bleek dat ze het niet zouden vergeten zegt u dan dat u dacht dat u ze zou kunnen overtuigen van uw weigering (CGVS, p. 20). Ook dit is maar weinig aannemelijk gezien u eerder zei dat een dergelijk huwelijksvoorstel niet geweigerd kon worden. U voegt nog toe dat jullie dachten dat N(...) misschien uit het dorp zou vertrekken, maar ook dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen, gezien uit uw verklaringen nergens blijkt dat N(...) haar pogingen zou staken.

Gevraagd wat u thuis besprak over wat te doen wanneer de emir u voor het eerst belde – waaruit bleek dat de situatie toch enigszins in een stroomversnelling terecht kwam – zegt u vreemd genoeg dat u niets zei thuis omdat u dacht dat het een grapje was (CGVS, p. 20). Gezien u daarvoor reeds wekenlang werd gevraagd door N(...) om te trouwen met deze emir en zij u enkele dagen daarvoor ook had gezegd dat de emir u zelf ging opbellen is dit maar weinig geloofwaardig (CGVS, p. 19, 20 en 21). Hierop gewezen zegt u dan dat u het niet aan uw moeder zei omdat u vreesde dat zij gefrustreerd met u zou geraken maar dat u het uiteindelijk toch hebt verteld (CGVS, p. 21). Gevraagd wat jullie dan bespraken over wat te doen zouden jullie als oplossing enkel hebben bedacht om uw gsm uit te zetten (CGVS, p. 22). Dat u dacht dat uw gsm uitzetten dit probleem op eniger wijze zou oplossen is geenszins geloofwaardig.

Bovendien zegt u later, volkomen strijdig met bovenstaande verklaringen, dat jullie tot aan uw arrestatie in oktober 2023 dachten dat het allemaal maar een grapje was (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat uit uw eerdere verklaringen helemaal niet bleek dat jullie dachten dat dit een grapje was wordt u gevraagd naar een uitleg voor deze vreemde stelling maar u geeft geen bijkomende informatie (CGVS, p. 22).

Het is voorts opmerkelijk dat Al Shabaab een dergelijke lange tijd heeft gewacht om actie te ondernemen. Zo werd u reeds in augustus gevraagd om te trouwen met de emir, iets dat u van in het begin altijd heeft geweigerd (CGVS, p. 16). Wanneer de emir belde, de eerste dagen van september, zei u ook tegen hem persoonlijk dat u niet zou trouwen (CGVS, p. 16). Vervolgens blokkeerde u zijn nummer waardoor hij genoodzaakt was om u telkens met een andere nummer te bellen, hetgeen u ook verhinderde doordat u uw gsm uiteindelijk afzette (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom Al Shabaab nog tot 13 oktober wachtte om iets te ondernemen, terwijl u hen uiteindelijk toch op alle mogelijke manier aan het tegenwerken was, zegt u op vage wijze dat zij zolang hebben gewacht om bewijs te verzamelen. U wordt gevraagd om deze stelling uit te leggen maar u kan geen bijkomende informatie geven en zegt uiteindelijk niet te weten waarom ze zolang hebben gewacht (CGVS, p. 22 en 23).

Het is ook opmerkelijk dat Al Shabaab u plots vrijlaat. Echter kan u ook hierover maar weinig overtuigende informatie geven. In uw vrije relaas zegt u louter dat de dorpsouderen u op borg vrij hebben gekregen en hen zeiden dat ze u zouden overtuigen (CGVS, p. 16). Gevraagd op welke manier ze u mogelijks zouden kunnen overtuigen, gezien Al Shabaab maanden heeft geprobeerd en na maanden uiteindelijk inzag dat er dwang nodig was, zegt u vaagweg dat de dorpsouderen hen zouden hebben gezegd dat ze u op een rustige manier zouden overtuigen (CGVS, p. 23). Erop gewezen dat het vreemd is dat ze Al Shabaab hiermee konden overtuigen om u vrij te laten en gevraagd om meer in detail te treden over wat de dorpsouderen allemaal zeiden tegen Al Shabaab verwijst u louter naar Somalische tradities en voegt u toe dat ze ook met uw moeder zouden spreken (CGVS, p. 23). Gevraagd waarom u hiervoor vrijgelaten moest worden, gezien dit vanzelfsprekend ook kon terwijl u bij Al Shabaab bleef, zegt u louter dat men in Somalië op borg vrij kan

worden gelaten en dat het de taak is van de dorpsouderen om problemen op te lossen (CGVS, p. 23 en 24). Deze verklaringen zijn niet overtuigend.

Ook over de situatie sinds uw vertrek zijn uw verklaringen opmerkelijk. U geeft aan dat Al Shabaab na uw vertrek bij u thuis is geweest (CGVS, p. 13). Gevraagd wat er dan precies gebeurde zegt u kortweg dat uw familie hen zei dat ze dachten dat u verdrongen was in de rivier. Erop gewezen dat ze dit vermoedelijk niet geloofden en nog enkele malen gevraagd wat er dan precies gebeurde antwoordt u enkele keren naast de vraag. Gevraagd of uw familie ooit problemen heeft gekend door u te laten vluchten zegt u dat ze na uw vertrek nog eens zijn langsgeweest met het dreigement dat ze uw zus zouden meenemen in uw plaats indien uw moeder u niet zou aangeven. Echter, ze hebben uiteindelijk uw zus niet meegenomen omdat ze “te weten kwamen” dat ze al getrouwd was (CGVS, p. 13 en 24). Dit gebeurde pas na uw aankomst in België (CGVS, p. 24). Dat uw familie geen eerdere problemen kreeg met Al Shabaab is weinig aannemelijk, zeker gezien uw moeder zich voor de verkoop van haar gronden tot hen heeft moeten wenden en het voor hen dan toch wel duidelijk moest zijn geweest dat zij van plan was om u het land uit te sturen (CGVS, p. 24). Dat zij uiteindelijk geen daad bij het woord voegden is al even opvallend.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof gehecht kan worden aan dit beweerde gedwongen huwelijk met een emir van Al Shabaab.”

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij bekritiseert dat de adviseur van de commissaris-generaal zich in bovenstaande motivering louter baseert op veronderstellingen en speculaties, aangezien blijkt dat verzoeksters verklaringen dermate incoherent en weinig aannemelijk zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Waar zij in dit kader in haar verzoekschrift verwijst naar algemene informatie aangaande rekrutering van vrouwen door Al-Shabaab door middel van het huwelijk, wijst de Raad erop dat de praktijk op zich niet betwist wordt, doch verzoekster dit in haar hoofde niet concreet aannemelijk weet te maken. Bovendien blijkt uit de algemene informatie waaruit verzoekster in haar verzoekschrift citeert dat het meestal meisjes betreffen van onder de achttien jaar, die door hun ouders sterk gedwongen worden, wat *in casu* niet het geval is. Zij kan evenmin gevolgd worden waar ze stelt dat ze zich misschien verkeerd uitdrukte waar ze verklaarde dat ze dacht dat het een grap was, aangezien zij dit tot tweemaal toe herhaalde en zij niet alleen stelde dat ze dacht dat het een grap was, maar bovendien ook dacht dat Al-Shabaab haar zou vergeten (AD, stuk 5, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20 en 22). Tevens stelt de Raad in navolging van de adviseur vast dat uit geen enkel element blijkt dat dit een grap geweest zou zijn, daar N. voor het telefoontje van de emir al een maand bezig was over een huwelijk en N. ook aangaf dat de emir haar zou bellen (*Ibid.*, p. 19-21). Waar verzoekster verder slechts herhaalt dat ze voorzorgsmaatregelen heeft genomen door het gsm-nummer te blokkeren en haar gsm uit te zetten, doet ze geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat ze dacht dat dit het probleem zou kunnen oplossen, aangezien Al-Shabaab haar gewoon wist wonen. Verzoekster kan haar geloofwaardigheid niet herstellen waar ze louter herhaalt dat ze in eerste instantie hoopte dat het zou overwaaien en N. zou overgeplaatst worden en in dit verband verwijst naar landeninformatie die bevestigt dat Al-Shabaab-leden frequent worden overgeplaatst. Zoals door de adviseur van de commissaris-generaal terecht aangestipt, blijkt nergens uit verzoeksters verklaringen dat N. haar pogingen zou staken. Verzoekster stelt verder dat ze niet kan begrijpen wat er ongeloofwaardig is aan het feit dat Al-Shabaab drie maanden zou hebben gewacht alvorens actie te ondernemen, doch beperkt zich hiermee tot een loutere kritiek, zonder *in concreto* aannemelijk te maken dat Al-Shabaab pas op 13 oktober dwang op haar zou zijn beginnen uitoefenen indien zij de emir al begin september persoonlijk zou hebben gezegd dat ze niet met hem zou trouwen en vervolgens alle communicatie met hem zou hebben verhinderd.

Voorts merkt de Raad op dat verzoekster naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming bij het CGVS een medisch attest dd. 9 januari 2025 heeft neergelegd, waaruit blijkt dat ze een VGV type III – een infibulatie – heeft ondergaan.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt ook uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, met name het EUAA-rapport “*Country Guidance. Somalia*” van augustus 2023, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA-rapport “*Somalia Targeted profiles*” van september 2021 en het EUAA-rapport “*COI Query. Somalia*” van 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, “*Somalia – Female Genital Mutilation*”, 14 September 2022, Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, “*The Somali Health and Demographic Survey 2020*” en DIS, “*COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*” van februari 2021 en waaruit volgt dat VGV neerkomt op vervolging.

In casu kan de VGV, waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, aldus als een eerdere vervolging worden gekwalificeerd.

Verzoekster voert een vrees voor re-infibulatie aan.

De beoordeling of de vrees van verzoekster voor vervolging gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig artikel 48/6, § 5 en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, om uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat de betrokkene, gezien zijn individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, WS, pt. 60; HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 42)

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier.

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid van de Kwalificatierichtlijn, bepaalt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het HvJ overweegt als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.[...] 68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”* (eigen onderlijning).

De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijskracht die krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de door de om bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond (cfr. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 93-99: *“(…) De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”*).

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261 439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (*“reasonable degree of likelihood-test”*) (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

De Raad brengt in dit verband in herinnering dat een onderzoek naar een toekomstig risico op eventuele herhaalde vervolging zich situeert in het kader van het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en bijgevolg de samenwerkingsplicht in het kader van de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het beschermingsverzoek vormen, zoals vervat in artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, niet meer aan de orde is (cfr. HvJ 22 november 2012, zaak C-277/11, M.M. t. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, pt. 64-70 en zie ook: RvS 25 november 2024, nr. 261 439, pt. 11).

Dit neemt niet weg dat bij de beoordeling van de gevolgen van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, met name de beslissing of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming, naast artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, tevens rekening moet worden gehouden met artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet stipuleert:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

- a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*
- b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*
- c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;*
- d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;*
- e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.”*

De Raad wijst erop dat uit al het voorgaande volgt dat, bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, haar specifieke en individuele omstandigheden moeten worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In dezen past het dan ook om de beschikbare landeninformatie aangaande infibulatie en het risico op re-infibulatie naderbij te bekijken.

De Raad herneemt dat uit het EUAA-rapport *“Country Guidance. Somalia”* van augustus 2023, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA-rapport *“Somalia Targeted profiles”* van september 2021 en het EUAA-rapport *“COI Query. Somalia”* van 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *“Somalia – Female Genital Mutilation”*, 14 September 2022, Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *“The Somali Health and Demographic Survey 2020”* en DIS, *“COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)”* van februari 2021 volgt dat VGV neerkomt op vervolging.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaal-economische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (United Nations Population Fund) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (*“very common”*) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF-expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of

echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wil ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw 'vrijwillig' opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat, in het geval een Somalische vrouw VGV heeft ondergaan, evenwel niet *a priori* kan worden aangenomen dat zij het risico loopt op re-infibulatie. Uit de landeninformatie volgt dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, rekening moet worden gehouden met omstandigheden die een risico inhouden. Bijgevolg blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren. Vervolg van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel omwille van religieuze redenen.

Er worden in het EUAA-rapport "*Country Guidance. Somalia*" van augustus 2023 drie categorieën voor het risicoprofiel van VGV onderscheiden:

1. In het geval van meisjes die geen VGV hebben ondergaan, is een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond in heel Somalië. (*"In the case of girls who have not been subjected to FGM/C, well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland."*)

2. In het geval van vrouwen die niet aan VGV zijn onderworpen, lopen niet al deze personen het risico dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoekster aan VGV wordt onderworpen, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat en de standpunten van haar familie over deze praktijk. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen. (*"In the case of women who have not been subjected to FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to be subjected to FGM/C should take into account risk-impacting circumstances, particularly the age of the applicant, her marital status, and the views of her family on the practice. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration."*)

3. In het geval van vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, lopen niet al deze personen het risico dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen, *in casu* het risico op re-infibulatie. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz. (*"In the case of women and girls who have been subjected to FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to be subjected to repeated FGM/C should take into account risk-impacting circumstances, such as: age, family status, type of FGM/C experienced, family perceptions and traditions towards the practice, etc."*)

Uit de gehanteerde bewoordingen ('zoals' en 'enz.') blijkt dat er in deze categorie van gevallen een ruimere appreciatiemarge is voor de asielinstanties en er dus ook een grotere mate aan risicobepalende omstandigheden aanwezig moet zijn in hoofde van verzoekster alvorens er een nood aan internationale bescherming kan worden aangenomen. De lijst met risicobepalende omstandigheden zoals weergegeven in het EUAA-rapport "*Country Guidance. Somalia*" van augustus 2023 is echter geen exhaustieve lijst.

Op basis van de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat wat betreft de gezinssituatie het ook van belang is om rekening te houden met het aantal kinderen dat een verzoekster heeft. Immers hoe meer kinderen een verzoekster heeft, hoe minder aannemelijk dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoekster opnieuw aan VGV zal worden onderworpen. De EUAA guidance geeft immers aan: *"the process is repeated for the first two to four babies"*. Verder blijkt uit de EUAA guidance dat met leeftijd in wezen "jong zijn" wordt bedoeld, zonder dat duidelijk afgebakend is welke leeftijdsgroep dit precies omvat. Uit het geheel

van de bijgebrachte landeninformatie blijkt wel dat dit betrekking heeft op een leeftijd die inhoudt dat een verzoekster bij terugkeer naar Somalië geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen. Binnen deze categorie dringt zich een verdere opdeling op tussen verzoeksters die reeds een hersteloperatie ondergingen en verzoeksters die dit (nog) niet ondergingen

Verzoeksters geval situeert zich in categorie 3. Hieruit volgt dat het gegeven dat verzoekster op heden reeds is besneden (VGV type III), een belangrijk element vormt dat moet worden betrokken bij de beoordeling of er in haar hoofde goede gronden bestaan om aan te nemen dat ze daadwerkelijk zal vervolgd worden bij een terugkeer naar Somalië, maar dat dit gegeven op zich niet voldoende is. Uit de voormelde landeninformatie blijkt immers duidelijk dat niet elke Somalische vrouw die reeds besneden is systematisch een risico loopt op re-infibulatie bij een terugkeer naar Somalië. Een individuele beoordeling dringt zich aldus op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz. Uit de voormelde beschikbare landeninformatie volgt duidelijk dat het risico op re-infibulatie afhankelijk is van het individueel profiel van het meisje of de vrouw.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat er een risico op herinfibulatie is en wijst erop dat uit voormeld medisch attest blijkt dat een desinfibulatie voorgesteld werd als behandeling (AD, stuk 6, 'Documenten', nrs. 1 en 2). De Raad dient in dit kader echter vast te stellen dat verzoekster op geen enkele wijze aantoonbaar dat zij op heden gedesinfibuleerd zou zijn, noch dat zij concrete plannen heeft om een hersteloperatie te laten uitvoeren, waardoor de door haar in dit verband aangehaalde vrees voor herinfibulatie louter hypothetisch is. Waar verzoekster in haar verzoekschrift hekelt dat hierover geen enkele concrete vraag werd gesteld, merkt de Raad op dat tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet werd gevraagd of zij iets concreet vreest in verband met de door haar reeds ondergane besnijdenis bij terugkeer naar Somalië, en zij dus wel degelijk de gelegenheid heeft gehad om haar intentie een hersteloperatie te ondergaan en de eventuele stappen die zij daartoe reeds zou hebben gezet kenbaar te maken en te staven met de nodige stukken, *quod non*. Ook in het kader van onderhavig beroep brengt verzoekster geen dergelijke concrete gegevens aan.

Tevens is *supra* reeds gebleken dat verzoekster geen zicht biedt op haar socio-economische situatie en netwerk in Somalië, waardoor zij bijgevolg niet toelaat om de risicobepalende omstandigheden in dit verband in haar hoofde vast te stellen en te beoordelen. Nu verzoekster in gebreke blijft een duidelijk en eerlijk zicht te bieden op haar huidige familiale situatie en netwerk in Somalië, wordt vastgesteld dat verzoekster zelf meent dat de percepties en tradities binnen haar familie inzake VGV niet van die aard zijn dat deze haar blootstellen aan een risico op herinfibulatie. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster een gescheiden vrouw is, zij geen vragende partij is om te hertrouwen en er verder geen indicaties zijn dat zij bij terugkeer onder druk zou komen te staan om te hertrouwen. Gelet op hetgeen voorafgaat, zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verder aanvoert dat ze vreest voor vervolging als ongehuwde vrouw, en uitlegt dat ze in Somalië als vrouw "*geen rechten heeft een vrij leven te leiden*", wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie waarnaar verzoekster in dit kader verwijst, kan niet blijken dat er in Somalië sprake is van een groepsvervolging waarbij alle ongehuwde of gescheiden vrouwen het slachtoffer worden van geweld of een behandeling die als vervolging of ernstige schade kan worden beschouwd. Verzoekster kan er dan ook niet mee volstaan louter te verwijzen naar het feit dat ze een gescheiden vrouw is, temeer zij geen zicht biedt op het netwerk waarop zij bij terugkeer naar Somalië desgevallend kan steunen.

De overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet wijzigen. De foto's die verzoekster neerlegt (AD, stuk 6, 'Documenten', nr. 4) hebben niet concreet betrekking op haar vluchtmotieven. Betreffende het medisch attest dient te worden vastgesteld dat dit het bestaan van bepaalde letsels kan aantonen, maar dit geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin deze letsels werden opgelopen (*Ibid.*, nr. 3). Een arts kan, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarin de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitend over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Uit dit attest kan aldus worden afgeleid dat verzoekster schaafwonden heeft op beide armen, haar onderbenen en de rechterknie en een gevoelige "*hoofdscalp*" heeft bij druk en temperatuur, maar hieruit kan niet afgeleid worden dat verzoekster dit opliep omdat ze gevangen genomen werd door Al-Shabaab en nadien is kunnen ontsnappen en hierbij van een muur is gevallen. Dit attest dient deel uit te maken van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling en dient te worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en

landeninformatie. Zoals hoger uiteengezet, kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar voorgehouden problemen met Al-Shabaab in 2011. Waar het bestaan van verzoeksters littekens en verwondingen, gelet op de vaststellingen gedaan in voormeld medisch attest, niet wordt betwist, kan dit aldus niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. De rechtspraak van het EHRM en de Raad waarnaar verzoekster in dit verband verwijst is *in casu* niet dienstig.

Wat betreft de zelf geschreven brief die verzoekster nog bij haar aanvullende nota voegt (aanvullende nota verzoekster neergelegd ter terechtzitting, stuk 2), dient de Raad vast te stellen dat verzoekster hierin enerzijds verwijst naar de algemene situatie in Somalië en Lower Shabelle, en daarbij meerdere bronnen vermeldt die niet kunnen worden geconsulteerd en die hoe dan ook geen betrekking blijken te hebben op de persoonlijke feiten en vrees die zij aanvoert, en anderzijds wijst op haar integratie en bijdrage aan de Belgische samenleving, onder verwijzing naar een brief van haar werkgever. De Raad herhaalt dat verzoekster in gebreke blijft zicht te bieden op haar persoonlijke, sociale en economische situatie in Somalië en op de plaats(en) waar zij in de jaren voorafgaand aan haar komst naar België verbleven heeft, waardoor een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie, de humanitaire situatie en de situatie voor vrouwen in Lower Shabelle niet volstaat om haar persoonlijke vrees in dit verband concreet aannemelijk te maken. Het gegeven dat zij in België werkt en gewaardeerd wordt door haar werkgever en collega's duidt erop dat zij zich tracht aan te passen aan de omstandigheden van haar verblijf in België, doch heeft op zich geen uitstaans met de vrees die zij aanhaalt ten aanzien van haar land van herkomst.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift verder nog naar een psychologisch attest, waaruit volgens haar blijkt dat ze een psycholoog geconsulteerd zou hebben. De Raad dient echter vast te stellen dat het niet duidelijk is waar verzoekster het over heeft, en er geen psychologisch attest blijkt te zijn toegevoegd aan het dossier.

De Raad merkt op dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing ongemoeid laat waar nog op goede gronden als volgt wordt overwogen:

“Wat betreft het incident met Al Shabaab van 2022 – opgepakt omdat ze dachten dat u niet van het dorp was – dient allereerst opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid hiervan in ernstige mate betwist kan worden gezien uw algehele geloofwaardigheid in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ernstig ondermijnd wordt door het geheel van bovenstaande vaststellingen. Het incident van 2022 wordt bijkomend ondermijnd door twijfels aangaande uw recente herkomst in deze Al-Shabaabregio.

U stelt verder dat u behoort tot de Bagadi-clan (CGVS, p. 3). U stelt zelf dat deze clan behoort tot de grotere Digilclan (CGVS, p. 3). Wat deze clan betreft blijkt uit informatie dat deze wat betreft hun machtspositie zich tussen meerderheidsclans en minderheidsclans in bevindt en dat de positie van de betrokken persoon afhangt van de lokale context. U haalt zelf echter geen enkele vrees aan vanwege uw clan. Om een vrees aan te tonen dient u deze op concrete en individuele wijze kenbaar te maken. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u op eniger wijze gediscrimineerd of geveiseerd werd vanwege uw clan. Dit blijkt ook uit het feit dat jullie de financiële mogelijkheden hadden om uw broer aan de universiteit te laten studeren en u met het vliegtuig naar Europa te laten reizen. Het loutere feit dat u tot de Bagadi behoort is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uw advocaat haalt op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u een vorm van verwestering heeft aangezien u zich altijd opstandig heeft gedragen tegen normen en waarden. U heeft vrijheden ontdekt in België die u in Somalië niet zou kennen en wilt enkel trouwen met iemand van uw eigen keuze. U bent ook Engels en Nederlands aan het leren (CGVS, p. 29). Wat dit betreft dient erop gewezen te worden dat u geen zicht biedt op uw persoonlijke, financiële en familiale situatie. Nochtans is dit cruciaal om een eventuele nood om internationale bescherming te kunnen inschatten vanwege eventuele verwestering. Hierdoor kan onder meer niet zonder meer aangenomen worden dat u vanwege uw familie niet mocht studeren of werken. Bovendien dient erop gewezen te worden dat u mocht scheiden van uw man en bent u nooit moeten hertrouwen. Het feit dat u Nederlands en Engels leert toont op zich niet aan dat u sinds uw verblijf de westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt en zich heeft afgekeerd van de Somalische normen en waarden.

Uw advocaat haalt voorts nog aan dat u slechts een beperkt sociaal netwerk heeft in Somalië, zonder mannelijke leden aangezien uw vader en broer overleden zouden zijn (CGVS, p. 29). Echter, er werd reeds vastgesteld dat u geenszins een correct zicht biedt op uw familiale en financiële situatie. U kan dan ook niet aantonen bij terugkeer naar Somalië niet te kunnen terugvallen op een ondersteunend familiaal netwerk.”

Verzoekster laat deze motieven in haar verzoekschrift geheel ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoekster het voordeel van de twijfel toe te staan.

Het geheel aan objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Somalië, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten of er niet naar terug te kunnen keren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekster weigert zicht te bieden op haar recente herkomst, op haar persoonlijke, sociale en economische situatie en op de redenen voor haar vertrek uit Somalië. Het is nochtans de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin faalt. In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoekster voor haar komst naar België, over haar reële problemen en over de vraag of ze al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster het door haar eigen toedoen onmogelijk om haar werkelijke nood aan bescherming in te schatten en is haar betoog dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle moet worden geanalyseerd met inachtneming van de door haar aangehaalde persoonlijke omstandigheden in dit verband, niet dienstig. De Raad wijst erop dat verzoekster het bestaan van zulke nood *in concreto* dient aan te tonen en daarbij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Ze dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ze toont evenmin aan dat ze in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adviseur van de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg ze de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon ze nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft ze zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adviseur van de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster. Dat de adviseur van de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont ze aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT